

Arrest

nr. 64 355 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Sikh, afkomstig uit Mehmud Pur in de provincie Punjab in Indië. U bent tot ongeveer uw vijftiende naar school gegaan. Vanaf 2007 zou u af en toe gewerkt hebben in de telefoonwinkel die door uw vader werd uitgebaat. In 2009 zou u verliefd zijn geworden op een zekere Nancy, een hindoemeisje, dat af en toe in de telefoonwinkel herlaadkaarten kwam kopen. Na verloop van tijd zou u haar gezegd hebben dat u van haar hield en zij antwoordde dat ze ook van u hield. Vanaf toen zouden jullie een relatie zijn begonnen. Af en toe zouden jullie met elkaar hebben afgesproken en jullie zouden ook regelmatig met elkaar gebeld hebben. Op 11 augustus 2010 zouden

de broers van Nancy ontdekt hebben dat jullie met elkaar aan het telefoneren waren. De volgende dag zou u door Nancy zijn opgebeld. Ze zou u gezegd hebben dat ze hard was geslagen door haar broers omdat ze tegen jullie relatie waren. Op 20 augustus 2010 zouden de broers van Nancy naar de winkel van uw vader zijn gekomen. Ze zouden tegen uw vader gezegd hebben dat u en Nancy een relatie hadden met elkaar en dat zij u om deze reden wilden straffen. Uw vader zou dit hebben ontkend. Vervolgens zou er een discussie zijn ontstaan waarna de broers uw vader zouden geslagen hebben. Toen u later die avond thuiskwam, zou u aan uw vader hebben toegegeven dat u wel degelijk een relatie had met Nancy. Op 21 augustus 2010 zou u met uw bromfiets onderweg geweest zijn naar huis. Op een gegeven moment zou er een auto voor u gestopt zijn. In deze auto bevonden zich de broers van Nancy en nog enkele anderen. Ze zouden u gevraagd hebben of u Baljit was. Hoewel u "neen" antwoordde, zou één van hen u herkend hebben. De mannen zouden u onmiddellijk zijn beginnen slaan. Ondertussen zou u weggelopen zijn naar een nabijgelegen suikerrietveld. Er werd op u geschoten. Even later zou u zijn aangekomen bij een huis waar u de bewoner uitlegde wat u was overkomen. U zou de man gevraagd hebben om uw bromfiets te gaan halen. Even later zou de man u meegedeeld hebben dat hij uw bromfiets niet meer had gevonden. Vervolgens zou hij u naar huis hebben gebracht. Toen de man aan uw vader de hele situatie uitlegde, besloot hij in overleg met uw vader om naar de politie te gaan en aangifte te doen van hetgeen u was overkomen. De politie zou hen gezegd hebben dat er een klacht was ingediend tegen u wegens diefstal en ook dat ze naar uw huis zouden komen om u te arresteren. Uw vader zou u vervolgens hebben aangeraden om Indië te ontvluchten. Hij zou u hebben doen inzien dat de familie van het meisje een machtige familie was met veel invloed. U zou diezelfde dag nog ondergedoken zijn in het huis van uw zus. Toen enkele dagen later de politie bij uw zus zou zijn langsgekomen, zou u erin geslaagd zijn om via de achterdeur te ontsnappen. Op 11 september 2010 zou u vanuit Indië naar Italië gereisd zijn waar u op 12 september aankwam. Op 18 september zou u vanuit Italië met de auto naar België gereisd zijn, waar u dezelfde dag aankwam. Op 20 september vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde in verband met de relatie die u sinds 2009 zou gehad hebben met een zekere Nancy Verama, een hindoemeisje. Op de vraag of u een foto van haar had, antwoordde u ontkennend. U lichtte toe dat u een foto van haar had in Indië, maar dat u halsoverkop bent moeten vluchten waardoor u er niet aan gedacht heeft om een foto van haar mee te nemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Nochtans had u daarvoor verklaard dat u pas op 11 september 2010 uit Indië bent gevlucht, terwijl uw problemen op 11 augustus 2010 zijn ontstaan. Dat u geen tijd zou gehad hebben om een foto van uw geliefde mee te nemen, is weinig geloofwaardig. Aangezien u precies omwille van haar en omwille van deze onmogelijke liefde het land moest verlaten, kan worden aangenomen dat deze foto een bijzondere betekenis voor u moet hebben, dat u deze zeker bij u zou houden en toch niet slordig zou mee omspringen.

Toen u vervolgens werd gevraagd om uw geliefde qua uiterlijk te beschrijven, kwam u niet verder dan de vage omschrijving "dat ze mooi was". Toen u werd gevraagd om dit meer in detail toe te lichten antwoordde u: "ze was zo lang als ik, ze was zwaar, ze was niet echt mager". Op de vraag of er nog bijzonder opvallende fysieke eigenschappen waren, gaf u opnieuw een erg vaag antwoord: "ze was mooi, ze was heel erg mooi". Toch getuigen uw woorden niet van een doorleefde beschrijving. Wanneer u werd gevraagd haar karakter te omschrijven, kwam u niet verder dan haar karakter als 'goed' te omschrijven. U werd gevraagd dit meer in detail toe te lichten. U vroeg zich vervolgens luidop af wat u daarop moest antwoorden. Uiteindelijk verklaarde u dat ze erg gehoorzaam was, dat ze naar u luisterde en ook dat ze erg veel hield van het "hindoebidden" (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 4). Dat u uw geliefde niet op een meer bijzondere manier kan beschrijven, zowel naar uiterlijk als naar andere eigenschappen toe, komt weinig geloofwaardig over. Toch voor iemand die verklaart grote risico's te hebben moeten nemen om met dit meisje te kunnen omgaan.

Ook in verband met de relatie die jullie zogenaamd zouden hebben gehad, legde u weinig overtuigende verklaringen af. Op de vraag wat jullie relatie concreet inhield, antwoordde u met: "we babbelden over de liefde". Vervolgens liet u optekenen dat jullie verder niets anders deden. U voegde er wel nog aan toe dat jullie elkaar soms 's nachts ontmoetten en ook dat jullie één keer seksuele betrekkingen hebben gehad met elkaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat u dit laatste plots terloops

vermeld komt evenmin weinig geloofwaardig over aangezien de ontmaagding van uw vriendin bezwaarlijk als een "fait divers" kan worden bestempeld, te meer - indien haar familie dit te weten zou komen - dit nog meer problemen voor jullie beiden kon teweeg brengen. Het is ook een gegeven waarmee in de hindoe- en Sikhcultuur niet licht wordt omgesprongen, gezien het feit dat jullie niet gehuwd zijn, meer zelfs, jullie relatie niet werd getolereerd. Bovendien dringt de vraag zich op hoe Nancy, die duidelijk werd gecontroleerd door haar broers (zelfs bellen met elkaar was al een hachelijke onderneming), 's nachts onopgemerkt het ouderlijk huis kon verlaten om met u af te spreken en zelfs seksuele betrekkingen te hebben. Daarenboven moeten jullie zich zeker en vast bewust zijn geweest van de risico's die jullie namen door reeds met elkaar naar bed te gaan, wetende dat dit vroeg of laat zou ontdekt worden door haar familie. Het is niet aannemelijk dat jullie als koppel in die moeilijke omstandigheden niet omzichtiger te werk zouden zijn gegaan.

Uw verklaringen in verband met de aard van uw relatie met Nancy Verama zijn allerm minst overtuigend. Aangezien er weinig geloof wordt gehecht aan uw relatie met dit meisje, wordt ook de geloofwaardigheid van uw problemen die hun oorzaak vinden in deze relatie in twijfel getrokken.

Verder valt op dat u sinds u in België bent helemaal geen contact meer heeft gehad met iemand uit Indië, uw familie in het bijzonder, en dit terwijl uw eigen vader een telefoonwinkel uitbaatte en dus vrij gemakkelijk bereikbaar zou kunnen zijn. U lichtte toe dat de telefoonwinkel van uw vader intussen gesloten was en ook dat u niet weet hoe u van België naar Indië kan bellen. Ook dit komt weinig geloofwaardig over aangezien u voorheen af en toe in de winkel van uw vader werkte en dus toch wel vertrouwd bent met nationale en internationale telefonie. U liet verder nog optekenen dat uw totaal gebrek aan contact met uw familie uit Indië verklaart waarom u niet weet hoe uw problemen eventueel zijn geëvolueerd en in het bijzonder of er nog concrete onderzoeksda den zijn gesteld door de politie naar aanleiding van de klacht die tegen u was ingediend. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het enerzijds weinig geloofwaardig is dat u, na al die tijd hier in België te hebben verbleven, er nog steeds niet in zou geslaagd zijn om met wie dan ook uit Indië in contact te komen, teneinde naar de actualiteit van uw problemen te informeren. Anderzijds is het opmerkelijk dat u in verband met de klacht helemaal geen verdere informatie kan verschaffen, temeer u nog een hele tijd in Indië heeft verbleven nadat deze tegen u was ingediend. U antwoordde dat u de hele tijd ondergedoken leefde. Toen u erop werd gewezen dat u in die periode toch contact heeft gehad met uw familie, gaf u toe dat u uw vader in die periode nog twee keer heeft gezien (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is dan ook onbegrijpelijk dat u zich klaarblijkelijk niet heeft geïnformeerd bij uw vader in verband met deze klacht. Uw bijzonder lakse houding getuigt van een groot gebrek aan interesse voor wat er zich mogelijks nog kan hebben afgespeeld, zowel vóór als na uw vertrek uit Indië. Dit gebrek aan interesse doet in grote mate afbreuk aan de oprechtheid van uw beweerde vrees voor vervolging.

Evenzeer onbegrijpelijk in ditzelfde verband is dat u of uw familie klaarblijkelijk geen stappen hebben ondernomen om u te laten bijstaan door een advocaat teneinde u in rechte te verdedigen tegen de onterechte klacht. U verklaarde in dit verband nog dat u geen tijd had om een advocaat te contacteren. Volgens u wilde men u om het leven brengen, ofwel de politie, ofwel de familieleden van Nancy en daarom kwam het erop aan om zo snel mogelijk uit Indië te vluchten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw verklaringen zijn andermaal weinig overtuigend en bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat de politie van plan zou zijn om u om het leven te brengen dan wel louter en alleen een klacht van diefstal te onderzoeken.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht en kan u noch de hoedanigheid van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legde u geen documenten voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van artikel 1, A, al.2 van de Conventie van Genève, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke

motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker volhardt in de oprechtheid van zijn verklaringen en herhaalt zijn asielmotieven zoals deze door hem werden uiteengezet op de zetel van het CGVS.

Verzoeker bepaalt niet nader hoe de artikelen 48, 48/2, 48/5, 49, 49/2 en volgende en 52 en de uitvoeringsbesluiten van de vreemdelingenwet geschonden zouden zijn. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker stelt dat het dispuut met de familie van zijn vriendin het privaat rechterlijk karakter overstijgt en onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie valt.

De bestreden beslissing verwerpt echter het asielrelaas echter bij gebrek aan geloofwaardigheid zodat dit relaas niet getoetst moet worden aan de definitie van vluchteling.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS